

Šepkanie

Časopis študentov Strednej odbornej školy Trebišov, Číslo: 1/2009-2010, Ročník: IV.

Zakuklený časopis bez motýľa

Zúfalstvo!

Školský časopis veľa napovie, aká škola v skutočnosti je. Najlepšie to vidíte zvnútra, teda v redakčnej rade.

Situáciu zhoršuje aj môj vek, ktorý je taký, že už môžem porovnávať. Sledujem teda „naživo“ umieranie školského časopisu. Občas sa objavia záchvevy života, no aj tak dominuje pocit, že eutanázia by tu bola ideálnym riešením.

Kladiem si otázku, kde sa stala chyba. Žil som v domnienke, že školský časopis by si mali písať študenti. A dobrovoľne. Mali by mať potrebu vyjadriť sa k tomuto školskému svetu a prípadne na stránkach časopisu aj za niečo

bojovať. Našich študentov však nič netrápi, sú to šťastní ľudia, ktorých jediným problémom je, kedy pôjdu domov. Otázne je, nakoľko to je celoslovenský jav a nakoľko sa to týka len našej školy.

Študenti, ktorí dokázali a mali chuť písať, pomaly „vymierajú“. Mám pocit, že keď odišli predminuloroční štvrtáci, budeme môcť Šepkanie pochovať. Články jednej z týchto exredaktoriek zachraňujú časopis aj v tomto čísle. Je to zvláštne, že v dobe, keď ľudia šermujú aspoň slovným balastom a frázami, naši študenti nemajú čo povedať. Sú ozaj prázdni? Je chyba vo mne? Možno napovedia študentské výroky v závere časopisu.

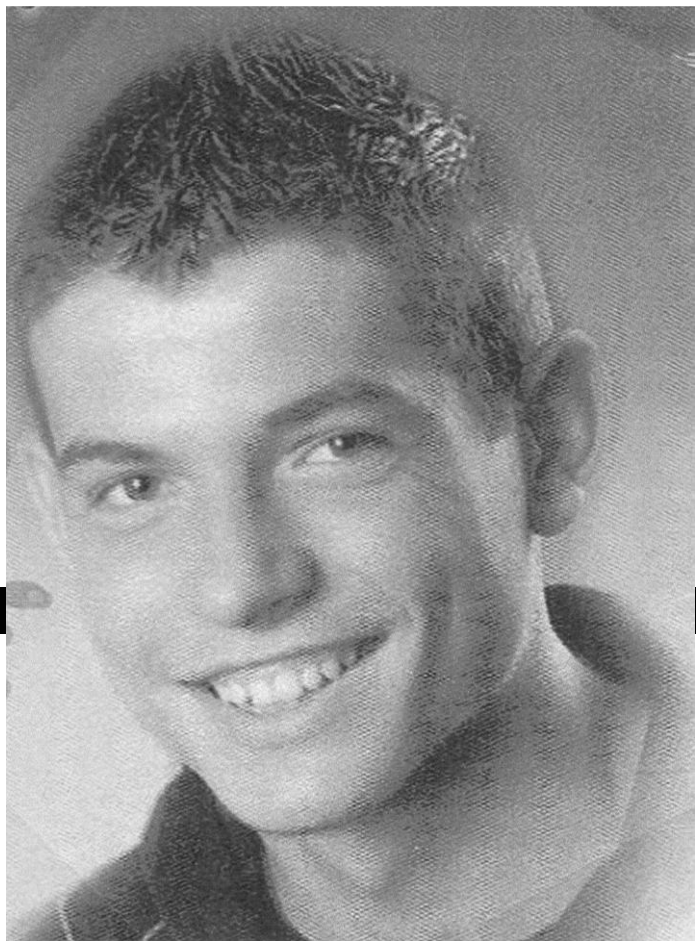
Možno len umiera písané slovo, ktoré by malo mať dlhšiu životnosť ako replika z chaty. Možno by sme nemali hovoriť o finančnej kríze, ale o duchovnej. Možno...

Možno je všetko úplne inak. Možno v škole sú študenti, ktorí majú čo povedať a majú záujem to prezentovať. V tom prípade ich žiadam, aby sa zapojili do prípravy ďalšieho čísla a dali časopisu umelé dýchanie.

Marián Kičinko

Prázdna lavica.
Pri štvrtákoch sme si už na to zvykli.
Prázdna však ostala lavica Jara
Kučmu.
Navždy.
Život si zahral zlomyseľnú hru.
Škola nás na to nepripravila.
Opravná skúška nejestvuje.
Sme bezmocní.
Ostáva len pokora.

Sme chudobnejší o jedného človeka
a množstvo úsmevov.

Ak ste ho nepoznali po mene,
stačilo iba povedať – ten, ktorý stojí
na chodbe a stále sa usmieva.

Prežili sme toho za štyri roky v jednej triede veľmi veľa. Stačí zažmúriť oči.
Sme opäť vystrašení prváci, ktorí nevedia, čo si pre nich tretiaci na imatrikulácii pripravili.
Turistický v druháku zbehol veľmi rýchlo. Sme štvrtáci a vyhovárame sa, že nemáme
pripravený program a dookola spievame pesničku pre mamu. Opäť ho vidíme stáť s ostatnými
na chodbe a profesori ich márne upozorňujú, aby sa radšej učili. Pri písomných maturitách
sme boli vydesení. Jaro si spieval: „Hurá, hurá, dneska je matúra!“

Odrazu tu nie je. Prázdne je miesto v lavici. A nám chýba jeho úsmev.

Málokedy ste ho uvideli nahnevaného a ak áno, rýchlo na hnev zabudol. Zo školy mal
asi najradšej prestávky a kamarátov. Dokázal sa porozprávať s každým a o hocičom.

Po večeroch sa trápil s písaním záverečnej práce a tešil sa z toho, keď ju už mal
konečne hotovú. Obhájiť pred komisiou ju už nestíhol.

Videl krásu okolo seba a tešil sa z maličkostí. Vedel si vychutnať malé radosti a nieť
veľké bremená.

Na chvíle strávené s tebou nikdy nezabudneme. Nikdy ti už nebudeme môcť kúpiť
v bufete tvoju obľúbenú orbitku, nikdy nám už nepoďakuješ úsmevom, nikdy sa už s tebou
nebudeme spoločne smiať.

Krásne spomienky nám zostanú, navždy nás budú hriať. Zostanú len v našich srdciach,
tam kde môžu spať. Von ich nepustíme, spomienky ostanú v našich srdciach, tie si nenecháme
vziať a navždy tam budú spať.

IV.V

Terajší prváci (Očami prváčky)

Mne osobne sa v novej škole páči a som rada, že som sa rozhodla študovať práve v našej škole. Bola som zvedavá, či aj ostatným mojim spolužiakom z prvého ročníka táto škola vyhovuje. Položila som im preto zopár otázok, na ktoré mi ochotne odpovedali. Jedine v 1.S nikto nebol schopný mi na ne odpovedať (možno si mysleli, že je to zákerný test).

Na svoje otázky som si skúsila odpovedať najprv sama . Skúste to aj vy,

možno sa dozviete niečo nové.

Splnila nová škola tvoje očakávania? Ak nie, čo bolo príčinou?

I.K Áno.

I.B Nie, zarazilo ma, že ten odbor je zameraný len na určité časti lekárne.

I.P Nie, nie som spokojná s niektorými učiteľmi a podmienkami v škole!

I.G Ani nie.

Čo sa ti v novej škole páči najviac?

I.K Zatiaľ asi najviac nenáročné učivo. Učitelia, no nie všetci!

I.B Chlapci.

I.P Spolužiačky a obedy.

I.G Hranko, výtvarná výchova.

A najmenej?

I.K Prísne prezúvanie a niektorí ozaj prísni profesori, sú potrební aj takí. Zvykneme si. A niektorí dosť drzí žiaci.

I.B Niektorí profesori.

I.P Niektorí učitelia a málo pekných a normálnych chalanov.

I.G Keď máme telesnú výchovu a metodiku.

Obľúbený predmet a učiteľ?

I.K Prax. Estetická výchova s profesorkou Konturovou. Angličtina s profesorkou Ňaršanskou.

I.B Telesná a Miško Dziak.

I.P Anglina, profesorka Vagaská.

I.G Hranko, profesorka Košarová.

A ako je to s imatrikuláciou? Páčila sa ti, si s ňou spokojný/á?

I.K Trocha nuda. Najviac ma štvalo, že nebola diskotéka. Bolo to však mierne, takže áno.

I.B Nebola som, takže neviem.

I.P Som spokojná, no bola trochu nuda.

I.G Dalo sa to prežiť

Keby si mohol/mohla, čo by si zmenil/zmenila na škole?

I.K Nič. Páči sa mi to tu. Možno keby tu bolo viac chalanov. Zišla by sa trieda, ktorú by sme mali bližšie. Zväčšila by som šatňu v telocvični a v našej triede by som zriadila umývadlo a lepšiu tabuľu! A aby tu nebola taká zima!

I.B Asi tie štvorhodinovky chemických a biologických laboratórnych cvičení.

I.P Asi tie podmienky a učiteľov.

I.G Netuším.

Posledná otázka je možno trochu nevhodná, no nevadí. Ktorý učiteľ/učiteľka je podľa teba dost' sexi?

I.K Jednoznačne profesori Vasil' a Ivanišin!

I.B Ani jeden!

I.P Profesor Vasil'.

I.G Asi profesor Vasil'.

Spracovala Nelly Petríková, I.K

Prvý deň v novej škole je najt'azší

Spomenieš si ešte na svoj prvý deň v novej škole? Aké to bolo zmeniť sa zo sebavedomého deviataka na ustrašeného prvéčika? Ty si vraj taký nebol? Ozaj? Nezapracoval tu už spomienkový optimizmus? Prečítaj si radšej nasledujúci článok a možno si na niečo spomenieš.

Bol 2. september 2009. Náš prvý deň na strednej škole. Bol to pre nás dost' zlý deň. Pre mňa to nebola žiadna sláva. Nie preto, že sa začala škola a nasledovalo učenie. Skutočnou príčinou bolo to, že som tu skoro nikoho nepoznala. Z prvákov naozaj nikoho! Priznám sa, že v prvý deň som šla do školy s plačom. Smiešne, nie? Teraz už aj pre mňa, no vtedy mi všetko jedno nebolo. Veď predsa ísť niekam, kde ste ešte neboli a nikoho tam nepoznáte, si vyžiada od človeka veľkú námahu.

Prišla som do školy, kde som sa cítila osamelá ako ihla v obrovskej kope sena. V ten deň mi toho prebehlo hlavou neskutočne veľa. Vtedy som myslela len na jedno jediné. Vezmem nohy na plecia a ujdem. Považovala som to za zbabelé. Ujsť len tak z ničoho nič? Veď predsa ani neviem, aké to tu bude.

Nakoniec sa ku mne, našťastie, prihovorili spolubývajúce z internátu, a tak sme šli spoločne do triedy. V triede som si sadla na miesto, ktoré som uvidela ako prvé voľné. Po chvíli si ku mne prisadla Daniela. Teraz už Danielka, ale vtedy nejaká vysoká blond'atá barbie.

Nič a nikoho som si nevšímala. Stále som hľadela von oknom. Nepamätám si na nič z toho, čo mi kto v ten deň povedal. Bola som ako socha. Jeden rozdiel tu však bol, ja som dýchala.

Dosť ťažko som si zvykala na všetko nové, nakoniec sa mi to, myslím, podarilo. Som rada, že som ostala v tejto škole a v I.B triede. A nikto sa už nestážuje, ako rád by šiel domov. Sme šťastní a každý deň vstávame s úsmevom na tvári a so zvedavosťou na to, čo nové, zaujímavé a vzrušujúce zažijeme.

Zuzana Šlepecká

Naša nezabudnuteľná stužková

Teraz, keď píšem tieto riadky, je mi smutno, že atmosféra prípravy stužkovej slávnosti

skončila. Stužková bola nezabudnuteľná a určite stála za všetko úsilie, ktoré sme na ňu vynaložili. Ja na svoju stužkovú slávnosť nikdy nezabudnem a dúfam, že na ňu nezabudnú ani

spolužiačky, naši rodičia a profesori. V niečom sme tradície dodržali, v niečom porušili a v niečom zaviedli tradície úplne nové. Tak to totiž vyzerá, keď sa stužkujú pedagogicky.

Čas tesne pred stužkovou bol plný povinností. Všetko sa to začalo pečatením klasifikačného hárku, kedy sme sa premenili na bosorky a hárok sme jednoducho začarovali. Potom sa už rozbehli prípravy na plné obrátky a očakávania rástli.

Termín našej stužkovej bol nezvyčajný, ale o to zaujímavejší. Práve od dňa stužkovej si budem piatok 13.- toho spájať práve s touto udalosťou. Napriek tomu čo sa povráva o tomto dni, môžem potvrdiť, že to neplatí. Aj keď...

Konečne to prišlo. Bol 13. november 2009 a v hoteli Zemplín v Trebišove vládlo napätie a hlavne obrovské očakávanie jednej z najkrajších chvíľ v živote stredoškolákov – kedy nám triedny profesor pripne zelenú stužku.

V sále vládlo ticho a my, zmenené na dámy sme nesmelo kráčali pred rodičov a profesorov. Náš príchod vyvolal dojemné pocity nielen v nás. Keď sme videli, ako nás rodičia povzbudzujú úsmevom, osmelili sme sa a vychutnávali sme si tieto neopakovateľné chvíle. Určite nebudem klamať, keď poviem, že pri príhovore nášho triedneho profesora Mgr. Jána Čverčka nejdnému z nás zvieralo hrdlo a sem-tam sa po líci skotúlala aj slza. Po pripnutí stužky sme zaspievali študentskú hymnu, ktorú s nami náš triedny profesor tak dlho nacvičoval. Po nej nasledovalo poďakovanie našim rodičom a piesňou Mama sme ukončili oficiálnu časť. Atmosféru odľahčil rodičovský tanec a aby sme nezabudli na partnerov, tak aj partnerský tanec. Potom sme už všetci tancovali a vytancovali sme aj našich profesorov.

Nastal čas na program. Najväčší úspech mala scénka Keby som bol a celou sálou sa ozýval hlasný smiech. Program sa skončil, no zábava však nie. Tá trvala do skorých ranných hodín aj vďaka výbornému DJ, ktorý hral nielen súčasné hity, ale aj hity z čias minulých. Zabávali sme sa so stužkou nádeje na hrudi a s pocitom, že sme už dospelí.

Aj keď čas pred stužkovou nám ubehol veľmi rýchlo, čas po stužkovej ubehne ešte rýchlejšie. A tak, milí štvrtáci, nezostáva nám nič iné, len sa pripravovať na blížiacu sa maturitu.

V znamení retro štýlu

Marta Bartková IV.P

Viacerým z nás už zišlo na um, ako naša škola vyzerala pred niekoľkými rokmi, akí tu študovali žiaci a aká bola atmosféra v škole. Na obrázkoch vidíte, akými zmenami triedy stihli prejsť. Položili sme za vás niekoľko otázok profesorky Košarovej, aby nám dala možnosť nahliadnuť do minulosti a zmien, ktoré v našej škole nastali.

Budova, do ktorej vchádzate každý pracovný deň a trávite v nej väčšinu svojho času, vznikla v roku 1970. Táto škola vznikla sama o sebe už oveľa skôr, lenže sa

nachádzala v Sečovciach. Jej dverami sa premlelo množstvo študentov, do lavíc si zasadlo niekoľko desiatok tisícok ľudí. V minulosti táto škola bola jednou z najvyhľadávanejších odborných škôl v odbore potravinárstva. Isto veľa ľudí z vášho okolia študovali na tejto škole, možno aj vaši rodičia, súrodenci, príbuzní. Určite práve preto, že škola má svoje fluidum, je zaujímavá svojimi predmetmi. A aj v minulosti sa odlišovala od ostatných. Študenti si na ňu podávali prihlášky zo stredného, či západného Slovenska. Talentové skúšky sa konali od skorého rána do neskorého večera, hneď niekoľko dní po sebe...

Zaujímalo ma veľa vecí týkajúcich sa tejto témy, preto som vyspovedala jednu z našich profesoriek, Mgr. H. Košarovú, aby som sa dozvedela, ako takéto premeny vníma svojimi očami.

Ak by ste mohli porovnať školy spred tridsiatich rokov (keď ste napríklad navštevovali školu vy) a dnešné školy, v čom sa zmenili najviac?

Zmenila sa najmä vybavenosť škôl zavedením výpočtovej techniky a internetovým pripojením, zmenila sa forma maturitnej skúšky. Učiteľ má možnosť úpravy tematického plánu.

Ako vnímate školu ako prostriedok vzdelávania dnes v porovnaní s minulosťou z hľadiska učiteľa?

Zhrniem jednou vetou: Vzdelanie je investícia, ktorú vám nikto nevezme.

V čom sú odlišní žiaci dneška od napríklad našich rodičov, ktorí túto školu navštevovali?

V minulosti boli žiaci disciplinovanejší, mali väčšiu úctu k učiteľom a mali záujem o štúdium. Dnes žiaci majú veľké možnosti získavania vedomostí, majú rôzne zdroje informácií, ktoré mnohokrát nevedia správne využiť.

Čo si myslíte, čo je hlavným dôvodom, prečo sa udiali takéto zmeny?

Hlavným dôvodom je zmena hospodárskej a politickej situácie.

Z hľadiska negatívnych zmien sú to aké zmeny?

Dnešné deti trávajú veľa času pri televízii, počítači, málo komunikujú v rodine, nečítajú. Zmenila sa hospodárska situácia rodín. Sú rozdiely medzi deťmi v sociálnej oblasti.

Z hľadiska pozitívnych zmien sú to aké zmeny?

Je to napríklad využívanie informačných zdrojov správnym smerom, možnosť štúdia v zahraničí, poznávanie kultúry a mentality iných národov.

Tým, že sa zmenila generácia žiakov, bolo nutné zmeniť aj prístup z hľadiska učiteľa?

Zmenou generácie je nutná aj zmena prístupu učiteľa, musí hľadať správne metódy práce, motiváciu, aby zaujal žiakov a aby udržal ich pozornosť na hodine.

Myslíte si, že staršia generácia učiteľov nerozumie dnešnej generácii študentov?

Aj staršia generácia učiteľov chápe dnešnú mládež, ale nemôže tolerovať nezodpovedný a povrchný prístup k školským povinnostiam.

Pani profesorko Košarovej ďakujem, že mi bola ochotná odpovedať na otázky a vysvetlila, ako tieto zmeny, ktoré sa udiali, vníma svojím-učiteľským pohľadom.

Dominika Záhorská III.G

Živý Betlehem

Takmer sme už zabudli na Vianoce, no tento článok nám ich opäť pripomína a upozorňuje nás, že dobrí nemáme byť len počas týchto sviatkov.

Pravá podstata Vianoc nám uniká stále viac a viac. Práve preto sme sa my, študentky 4.P triedy, rozhodli priblížiť našej škole skutočný význam

Vianoc. Profesori, zamestnanci školy a študenti si mohli pozrieť príbeh o narodení Ježiša, o pastieroch a troch mudrcoch, ktorých do Betlehemu priviedla vianočná hviezda. Toto stvárnenie tajomnej betlehemskej noci sa odohralo na našej škole dňa 22. 12. 2009. Dúfame, že sa nám aspoň na chvíľu podarilo zastaviť čas a uvedomiť si pravú podstatu najkrajších sviatkov v roku.

Marta Bartková IV.P

Trieda v školskom internáte

Škola nám rastie /rastie počet tried, nie však počet žiakov!/ a hľadajú sa možnosti, kam umiestniť nové triedy, v tomto školskom roku sa rozrástol počet tried v školskom internáte a my vám ponúkame pohľad žiačky, ktorá má triedu v tejto časti školy.

Ja a moja trieda sme tento rok dostali triedu v internáte, čo vôbec nie je výhra v lotérii. Má to viac nevýhod ako výhod a tiež to nedáva žiadny zmysel, hoci nám to naša triedna profesorka vysvetlila tak, že patríme k najmenším triedam, a preto musíme mať triedu v internáte, ale my skôr máme pocit, že sa nás pán riaditeľ chcel zbaviť. Teraz vám vymenujem výhody a nevýhody toho, že máme triedu na takomto mieste.

Nevýhody:

- Nevieme, čo sa deje v škole, lebo nemáme rozhlas v triede.
- Máme veľmi malú triedu aj napriek tomu, že nás je len 20.
- Nemôžeme používať výťahy a tiež ani tí, čo majú zdravotné problémy;
- Niekedy nás vyrušuje pohreb, keďže hneď oproti máme výhľad na cintorín a vtedy sa nám zdá zaujímavejší ten pohreb ako výklad látky.
- Mnohí chodia na balkóny fajčiť a potom sa v triede navoňavujú, aby ten zápach nebol cítiť, ale potom je zase cítiť tú voňavku a profesori asi už vedia o čo ide.

- Keď máme suplovanú hodinu, tak nás profesori hľadajú po škole, lebo nevedia, kde máme triedu;
- Keď za nami musí chodiť triedna, aby sa s nami o niečom dôležitom porozprávala z takmer opačnej časti školy.

Výhody:

- Pre nás je vždy výhodou, ak sa nejaký profesor zdrží a neukáže sa na hodine aj pol hodiny.
- Niekedy je u nás v triede teplejšie ako v škole.

Takže ako ste si všimli, tak výhod je menej ako nevýhod, ale čo sa dá robiť, tento rok asi bude musieť nejakú pretrpieť a dúfať že na budúci rok dostaneme triedu v škole.

smejo

^v Žiadna žiacka ani facka

Komenského v Trebišove
zase núka niečo nové.
Niečo veľké sa tam týči,
z komína aj para syčí.

Učítelia milí sú.
A čo robí riaditeľ?
Pre každého dobrý priateľ.

A vyučovanie?
Hra je naše učenie!
Učíme sa nevedome,
radi sme aj v tomto dome.
To je škola ideálna,
vskutku ale nereálna!

Školu nemá nikto rád,
veď je skoro ako kat.
Až keď nám pri zadku horí,
niekto učebnicu otvorí.

Na zimu sme si už zvykli,
nové okná by sa nám aj tak šikli.
Menej skúšania a kratšie hodiny,
stačilo by aj pol hodiny.
Dlhšie prestávky a lepšie obedy,

možno sa raz splní,
no len dokedy?

Našu školu môžeš
s citom
zlikvidovať
dynamitom.
Vymyslel ho Alfréd
Nobel,
odstrániš ním
žiacky problém.

Ideálna škola čaká
na každého
pubertiaka.
Taká škola to je iná,
nebýva tam
slovenčina.

Od pondelka do
piatku
samé lážo-plážo.
Žiadne päťky ani
štvorky.
Iba samé blaho.

Na telesnej
diskotéka,
to je dobrá správa,
Tancujeme ako
diví,
až nás nohy pália.

Ruštinu a angličtinu
nahradí nám móda,
Vyskúšame všetky
druhy,
keby bolo treba.

Hádam prídu
v takej škole
ešte lepšie časy,
Keď budeme
prázdninovať
všetky dni
v mesiaci

Ideálna škola,
kiež by taká bola.
Úlohy sú tu cudzí pojem,
desiatu cez slovinu dojem.
Komenského škola hrou sa tu stáva reálnou.
Škoda, že je to iba sen,
Tak si zaželajme pevné nervy
a pekný deň...

Kolektívny kolážový text žiakov: V.Kmec; K.ORosiová; Solomonová; L.Dobranská;
L.Lukáčová; M.Doložický; L.Talnagyová

Každý z nás je originál

Meno : Peter Fečkanin

Lokalizácia : 4.V

Bydlisko: Trebišov (bližšiu adresu neudal, kvôli fanúšikom)

Vek : 20

Záľuby: Tenis (to je môj život), hudba – najradšej sladčáky

Môj životný idol : Novak Djokovič, Aaron Carter

Môj životný cieľ: No čo iné : Mať veľa peňazí.

-Už na prvý pohľad je jasné, že sa rád staráš o svoj zovňajšok. Ako dlho sa tomu ráno venuješ?

Priemerne, asi ako každý.

-Prečo si sa rozhodol podať si prihlášku na túto školu?

Vystriedal som už dve ďalšie školy : Cirkevné gymnázium v Trebišove a Obchodnú akadémiu v Trebišove. To je príbeh o tom, ako som sa dostal sem.

-Ako hodnotíš svoj kolektív triedy?

Popravde nie sme najlepší kolektív, pretože sú v triede skupinky, ale robíme kompromisy, čiže je to celkom v pohode.

-Tohto roku končíš. Aké sú tvoje plány do budúcnosti?

Ešte neviem, či skončím. I keď maturita = formalita. Samozrejme, že počítam s vysokou školou, a to v Bratislave. Chcel by som študovať sociálnu prácu.

-Ak by si mal tri želania a mohol by si niečo zmeniť na tejto škole, čo by to bolo a prečo?

Po prvé – zmena školského poriadku (je až veľmi prísny).

Po ďalšie - máme tu dosť náročné predmety, ťažké učivo (no aspoň pre mňa) a to posledné?
To nemôžem viac? No ak nie, tak lepší výber v bufete by som uvítal.

Z diára pána profesora Kičinka , ktorý bol ochotný poskytnúť nám tvoje prísne tajné výroky, sme vybrali pár, aby si nám niektoré objasnil.

- **Kde sa liahnu kone?**
- **V prachu som sa narodil, v prachu zostanem.**
- **Anička z Jarku.**
- **Dneška vyrábajú silné kosačky, prerežú aj stromy .**

K tomu sa chcem vyjadriť, lebo my takú doma máme! Dedko je totižto Herkules.

- **Nový umelecký smer- MATEMATIKA.**

Radosť s pani profesorkou Hrabovskou, nie je veľmi prísna a týmto ju pozdravujem.

- **Muchotrávka zelená je lepšia ako pečiarika.**

Keď sa z toho otráviš, tak isto áno.

Na záver : Moje IQ je najsilnejšie !

- S akou vetou chceš, aby si ťa ľudia spájali?**

Nie som zásadový, niekedy sa snažím dodržiavať pravidlá (čo mi väčšinou nejde),ale viem, že inteligentní ľudia lepšie zvládajú chaos.

- **Aký je tvoj názor na emancipáciu žien v spoločnosti?**

To čo je?! Nie, nebudem odpovedať, keď tomu nerozumiem.

- **Aký je tvoj názor na zavedenie eura? Bol to dobrý krok?**

Podľa mňa bol, lebo sa mi zdá, že mám viac peňazí. Čím viac, tým lepšie, nie? A z druhej strany, je to dobré aj čo sa týka ekonomickej situácie krajiny.

- **Čo si myslíš o skleníkovom efekte?**

Všetko zlé je isto na niečo dobré a bez tovární by to už v dnešnom svete asi nešlo, čiže pol na pol.

-Posledná otázka : Jednou vetou vyjadrí svoj odkaz pre všetkých študentov tejto školy .

Učte sa . Učte sa ale tak, aby ste neprepadli . Najpodstatnejšie je prejsť . A ešte ak môžem zopakujem:

MATURITA =FORMALITA !

D.Záhorská , D. Sakal-Šegová 3.G

Prax posilňuje telo i dušu!

Malebná trebišovská autobusová stanica

Prax, toto slovíčko znamená pre každého študenta niečo iné. Pre niekoho je to nová skúsenosť, ako sa dozvedieť niečo nové, pre niekoho oddych a niekto to zase využije ako zámienku na „blicovanie“.

Takáto prax sa vyskytla aj v našej počarovnej škole SOŠ v Trebišove-city. „Postihla“ rôzne triedy, medzi ktoré patrila aj tá moja. (Ja ako správna „novinárka“ a zároveň aj žiačka tejto triedy radšej neuvěřím, ktorá to je trieda, lebo jedná sa za to hanbím ja a jedná táto prax bola pre nás všetkých traumou a zážitkom na celý život). Celé

sa to začalo ráno o 12¹⁵. Samozrejme sme sa ako správni „gadžovia“ museli aj niekde poskladať a stretnúť. Miestom tohto stretnutia bola naša úžasne chátrajúca autobusová stanica v Trebišove-city. Aj o nej by som mohla napísať taký slušný 10-stranový článok, ale nebudem si predsa kaziť deň. Potom sme všetci v skupinkách ako kôpky nešťastia kráčali zvláštnymi krokmi vpred, hoci nikto nemal ani šajnu, kam ideme. Celou cestou sa ozývali komentáre mojich „intelektuálne založených“ spolužiakov, ktoré miestami pripomínali zvolávanie bohov vetra, slnka, zeme a vody. Mój spolužiak to komentoval iba slovami: „Vypuť opice zo zoologickej a tu máš výsledok“. Hneď nato ho jedna moja spolužiačka ovalila so svojou taškou, v ktorej nosí stále pre ochranu jednu tehlu. Nakoniec nám jedna zo spolužiakov povedala, že ideme do továrne na výrobu čokolády, ktorá niesla veľmi poetický názov – „DEFKA“. Počasie nám prialo. Bolo minimálne -10 stupňov Celzia a vonku vyčíňal hurikán, ktorý nabral v nečakanej chvíli pokojne sa pasúce kravy z vedľajšieho oproti sídliačeho poľa a tie krúžili nad našimi hlavami ako „dotieravý hmyz“. Dôkaz ich strachu dokonca pristál na hlavách dvoch mojich spolužiakov. Kontrast týchto vôní spôsobil úbytok živých organizmov,

ktoré sa nachádzali od spolužiakov v 10-metrovej vzdialenosti a v tej chvíli by sa mu nevyrovnala ani najnovšia vôňa od HUGO BOSS. Vymreli veveričky, vtáčiky, slimáčky... Dokonca som videla utekať aj tchorov, ktorí vyzerali dosť frustrované. Hurikán so sebou strhával aj budovy, autá a vlaky. Počas tohto burácania zavalil jeden dom moju spolužiačku. Keď to videla druhá spolužiačka, ukázala na ňu prstom a začala sa rehotiť ako nepríčetná. Nanešťastie sa celá sceneria zopakovala a aj táto moja druhá spolužiačka bola zavalená jedným z lietajúcich domov. Ostatní spolužiaci sa len nevinne prizerali a asi po pol hodine niekto vyhlásil: „Idzeme ďalej“.

Úsek častých lietajúcich kráv

Postupne sa zmenšoval počet mojich spolužiakov a pritom sme ani poriadne nevyštartovali zo stanice. Cestu lemovali staré budovy, ktoré boli ohradené elektrickými plotmi. Určitým spôsobom mi to pripomínalo život v koncentračných táborech. Jedna z mojich „geniálnych“ spolužiačok chcela silou-mocou vyskúšať, či sú tie drôty nabité elektrinou. Výsledkom jej geniálneho nápadu bolo, že z plota odkvecla ako veвериčka, ktorá práve narazila do predného skla auta. V očiach mala nepričetný pohľad a jej vlasy mali neidentifikovateľný tvar, farbu a zápach. Každú minútu z jej vlasov vychádzali niečo iné. Raz myši, raz komáre. Keďže nevládala po tomto šoku chodiť, v rýchlosti sme si vypožičali zo susedného domu fúrik a naložili sme ju doňho. Ulice sme tak brázdili účinnejšie, rýchlejšie a efektívnejšie. Spolužiačka bola nadšená z toho, že sme nevynechali ani jednu dieru a popritom sme ju pripravili a o dva predné zuby.

Úspešný policajný pes po zásahu

Každú chvíľu mi táto prax pripadala krajšia a krajšia. „Grády“ to celé nabralo až vtedy, keď sme dorazili pred DEFKU. Vyzerala úchvatne. Teraz myslím budovu. Pomaly sa rozpadávala, okná boli porozbíjané, ľudia vyskakovali z budovy a na streche robili zamestnanci akurát štrajk voči odborárom. Jednoducho to mal byť vskutku príjemne strávený deň v priateľskom kolektíve. Zdanie však býva klamlivé. Na hlavu nám hneď nacapili také staré komunistické zelené sieťky, ktoré videli práčku pravdepodobne ešte keď žil pradedo môjho pradeda. Plášte, o ktorých nám vraveli, že budú snehobiele, pomaly naberali farbu slnka a smrdeli za naftalínom.

Kvôli čokoláde sa však ochotne obetujem. Začala sa prehliadka. Najprv nám ukázali malú miestnosť, tá nemala ani 10 m², no mojím trom spolužiačkam to stačilo nato, aby sa stratili. Vyslali za nimi psov, ale jeden z nich bol alergický na naftalín a počas prenasledovania uhynul. Na rad nastúpila iná pomoc – „kukláči“, ktorí nám ukázali jasne najavo, ako sa hľadajú stratené osoby. Celé to trvalo asi 15 min., kým nám ich nepriviedol jeden z kukláčov – živé a zdravé. No živé... no

zdravé... Jedna z nich stratila hlas a bola zachrípnutá, lebo sa s nadšením a hrdosťou zapojila do štrajku a ani sama nevedela, kvôli čomu štrajkovala a ako sa vlastne vyškriabala na strechu. A tie zvyšné dve mali zlomené ruky i nohy, lebo skákali spolu s ostatnými zamestnancami zo zúfalstva z okien. Keďže si vedúci továrne uvedomili, že prehliadka je pre nás zničujúca, nepodstatná a zbytočná, vyhrnuli sme si rukávy na plášťoch a pustili sme sa s (ne)chuťou do práce. Len pre informáciu, tie plášte nám boli aspoň o 3 čísla väčšie a pri troške dobrej vôle by sa do nich zmestila i 5-členná rodina.

Šoférovať sa dá len so zbrojným pasom!

Pracovali sme „úmorne“ a nepretržite. Pracovali sme na pásoch, ktoré sa mali „akože“ hýbať, ale hneď na z mojich spolužiačok ju za hodinu nevedeli. Naša práca vyzerala ostala pri spolužiačke si predsa takúto ujst! Teda ten zvyšok spolužiakov sa po celej vysokozdvížných km/hod. Neustále ich NEDOGONAT. a postupne naberali nastal, keď riaditeľa DEFKA. Pár pracovníkov, študentov prežili, stihlo zavolať políciu a takýmto spôsobom upokojiť situáciu. Moju spolužiačku (presnejšie jej hlavu, ktorú všade pchá) nakoniec zachránili a ten zvyšok, medzi ktorý som nepatrija (pretože som bola špiónážnou novinárkou pre náš školský časopis), odviezla polícia v putách z budovy rovno na policajnú stanicu. Potešiteľné bolo, že sme sa mohli nasýtiť čokolády, koľko sme len vládali. Počas toho jedenia sa začala ďalšia spolužiačka dusiť, v čokoláde boli arašidové oriešky. Ako sme sa dozvedeli od lekárov, ona bola na ne alergická. „Aspoň ostane vecej pre nás“, sucho skonštatovala pažravá spolužiačka. Keď mám byť úprimná, takto som si prax nepredstavovala. Lenže pozitívom bolo, že

Veľké nebezpečenstvo!
Tu pracuje SOŠ
Trebišov

začiatku do pásu strčila jedna hlavu, a tak sa tam zamotala, že vytiahnuť a vypli elektrinu. potom asi takto - časť žiakov a sledovali situáciu a ten zvyšok príležitosť nemohol nechať mojich „degenerovaných“ budove preháňal na vozíkoch šílenou rýchlosťou 5 sprevádzali pokriky: NAS Usporiadali ilegálne preteky všetkých zamestnancov. Vrchol továrne zavalili paletou čokolády ktorí tento besniaci útok

Táto fotka je skutočne len ilustračná!

o dva dni nato šla ďalšia trieda tiež na prax do tej istej fabriky. A v počasí znova hlásili -10 stupňov Celzia a besniaci hurikán. Dejiny sa ozaj opakujú?

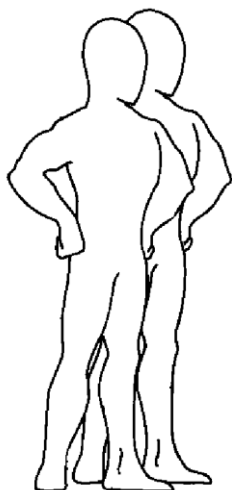
Saja5

Jak bude na východze toten rok

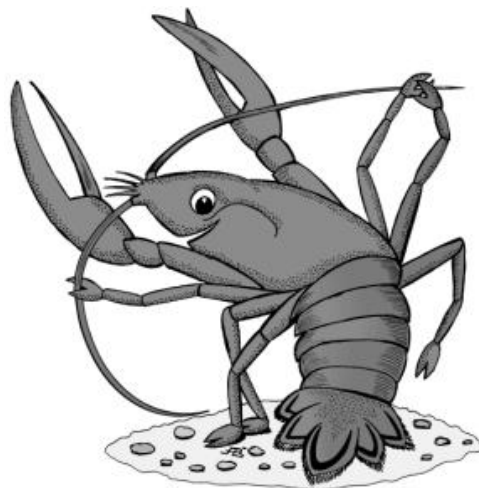
Baran (21.3 - 20.4) - u dajakych novinkoch pisaŕi, že baranom še netreba u škole učic. Po perše zato, bo aj keby sce buli naučeni, ta aj tak chopice sami päťky a po druhé zato, bo čím menej še u maldosci naučice, ta u starobe, kedz budece na dochodku o paličkoj, ta to jak keby sce dvaraz zabudŕi.

Býk (21.4 - 20.5) - hvizdy vam hutoria, že nemace chodzic po najbližšu dobu (aspoň 50 roky) do školy, bo še zadušice s kriedu, abo vás zavaŕi tabuľa.

Blíženci (21.5 - 21.6) – šicky Evičky a Marienky budu dostavac tot caly tydzeň sami jedinky. Ta naco šedzice doma?

Rak (22.6 – 22.7) – kedz sce še rozdumali, že by už trebalo pujsc pred totu tabuľu a daco zo sebe vypocic, aby macer mohla kukac aj na inši znamky jak na päťky, ta sebe to rozдумajce ište raz. Znace, že ku tabuľi daľeka draha, co kedz še potknece a vybijece sebe predni zuby?

Lev (23.7 – 23.8) – kedz vas boli chribet z toho šedzeňa u škole, ta sebe kupce tot kosmodisk a budece mac usmev na tvari. Ta to s r.o. a keby daco, ta do mešaca mace peňeži nazad. Vracaju ich.

Panna (24.8 – 23.9) - kedy dostanece rozum? To sebe dumace, že toty rendy, co na sebe berece každe rano do školy, dakoho aj zaujimaju? Pre zmenu še kus poučce, na začatok malu nasobilku. Dva škraty na škole take jak vy. Tri cel'ata, ktore zo sebe robice = to nem dopadne dobre!

Váhy (24.9 – 23.10) - keď rozdumujece nad tým, či sebe odoperovac pečinku abo polovku rici, žeby sce važili menej kila, abo nedajbože deka, ta namesto toho prestańce ucekac za školu a napchajce do tašky (abo u dakoho do igelitky od TESCO) knižky a uvidzice, že daco u hlave še vam u dospelosci zidze.

Škorpión (24.10 – 22.11) – čeka vas bars češka a duoležita pisomočka. Aj tak še zridzice a napišece ju plano. Ale jak odmenu dostanece list od tajnoho ctiteľa, ktory budze na toaletnym papiru.

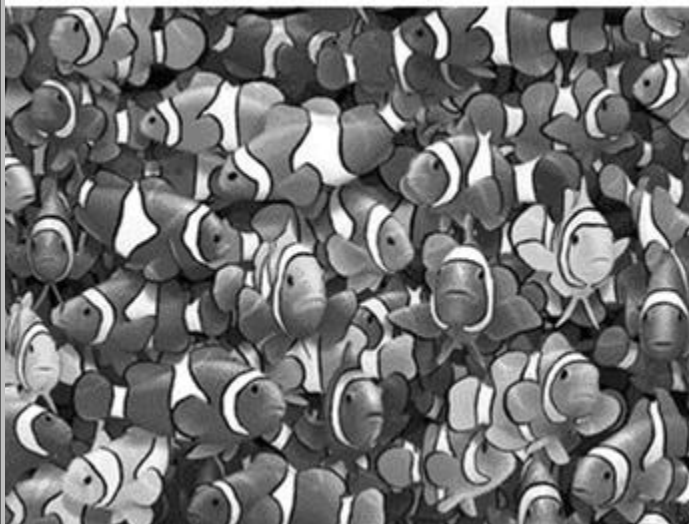
Strelec (23.11 – 21.12) – mešac a ani toto šolave slunko nebudu a ani za frasa nechceju buc na vašej strane. Taže, keď akurat maturujece, ta to skonči plano a keď sce obyčajny študent, ta budzece mac dokafrany tydzeň.

Kozorožec (22.12 – 20.1) – z tych nervoch, co vam robia šicky u škole, vam začnú rošnuc na hlave rohy. Vyhybajce še konfliktom, hlavne s kucharkama a upratovačkama, bo hroži, že še pozabijace s varechama abo s metlama.

Vodnár (21.1 – 18.2) – aspoň vy jedini budzece mac nadherny tydzeň. Dobre znamky, dobra nalada, ktora vás nebudze opušt'ac. No pamätajce, zavisc je na každym kroku!

Ryby (19.2 – 20.3) – keď sebe dumace, jake sce krasne, ta vas šicky vyšmeju. Keď sebe dumace, jake sce mudre, ta vas urobia glupšima. Keď vobec dumace, ta to bars boli! Znac co? Nedumajce!

Saja5

Tabuľka cti
Nehádzte perly sviniam

Vo Vranove sú všetci bratia a sestry - Kopyová, II.V

Sme pomalé a krasopisné - Mačugová, III.G

Keď dostala žiacka 1, okomentovala to - konečne objektívne hodnotenie - Miklošová, III.P

My nič nevieme o ničom - Štibel, II.S

Mám 1 z telesnej, lebo mám peknú postavu - Kopaničáková, IV.P

Sokrates vymyslel pytagorovu vetu Štefanová, IV.P

Čo viete o skupine DAV? Ja takú skupinu nepočúvam - Fečkanin, IV.V

Žena by mala chodiť po pravej strane ako pes - Rác, III.V

Ja dokážem rozmýšľať aj bez testu - Hudáková, IV.V

To je taká tenká knižka a my sa toľko napíšeme! Gažiová, III.G

Dnes by malo odpovedať dievča, lebo včera bolo MDŽ - Fučko, III.V

Nemali sme úlohu, lebo to je ťažké - Riabcová, III.G

Vojaci - to je boží dar - Vámošová, I.S

ZOO je čosi podobné ako škola - Bartusková, II.P

Improvizujem-rozmýšľam Charitunová, III.P

Žiak v stúpil do triedy s plnou náručou jedla a vysvetlil: "Prišiel som z WC" - Fečkanin, IV.V

Súhlasím proti tomu - Jakubová, IV.P

My nevyrušujeme, my ozvlášťujeme vaše hodiny - Kopaničáková, IV.V

Výslovnosť sykaviek opravuje ortopéd - Kroláková, IV.P

Prichytení pri čine

Helena Janová, Dominika Machová, Dominika Sakal-Šegová, Dominika Záhorská, Usmerňovateľ - Marián Kičinko – stresor@post.sk, E-mail redakcie - sepkanie@gmail.com

All rights reserved. This publication may not be reproduced, stored in retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior permission of the copyright owner